

BLANC

MATEMÀTIC - ART: GEOMETRIA DE LES ESTRUCTURES LABERÍNTIQUES

Una reflexió sobre lo objectiu i lo subjectiu de les estructures laberíntiques i altres elucubracions geomètriques

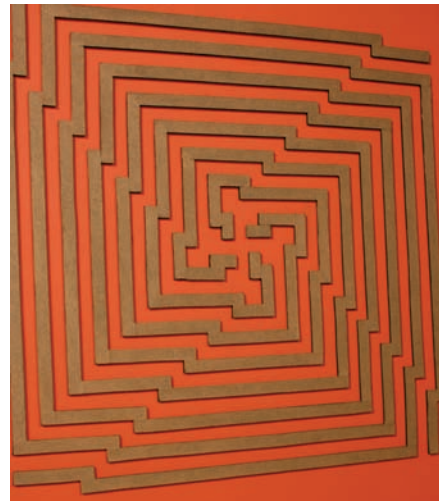
Agraeixo al COAATT, l'oportunitat que m'ha donat d'exposar a les vostres instal·lacions, una mostra del meu llarg treball de recerca de l'estructura de la forma, tot just quant fa cinquanta anys (1961) que vaig aconseguir la titulació d'Aparellador a l'Escola de Barcelona. En aquella època, instal·lats a l'antiga Universitat Central, encara fèiem practiques de dibuix d'estàtues de guix i pel meu compte anava al FAD, ubicat a la propera cúpula del cine Coliseu, a practicar dibuix de model i on vaig assistir a les primeres classes que es van impartir a Catalunya i a tot l'Estat, d'una nova especialitat projectual, que en deien disseny.

Així va començar la meua deriva cap al Disseny Industrial, l'estructura de la forma i l'Art. Jo sóc dissenyador de coses i dissenyar no és lo mateix que inventar, sinó més bé jugar amb la analogia i la extrapolació. Això és precisament lo que he fet durant el procés d'investigació, el projecte i la producció, de les obres que es podran veure a la propera Exposició al COAATT.

Fer analogia d'una estructura matemàtica, per a interpretar-la com un "graf" i aquest entendre'l com un camí i el camí assimilar-lo a un laberint, consisteix en un encadenament d'analogies, per a crear després un obra corpòria, gràfica i expressiva, fent una extrapolació de la seqüència analògica.

Les analogies no han perdut el fil de la objectivitat, com es pot comprovar observant la documentació complementària que acompanya a las obres exposades on impera el raonament objectiu, el respecte a las matemàtiques i el reconeixement als matemàtics en els que m'he inspirat.

Però al fer l'extrapolació de les estructures matemàtiques a les obres exposades, els aspectes objectius han quedat en un segon pla, predominant la subjectivitat, en l'elecció de les mesures, en els materials, les textures, els colors, etc. En les obres tot és provisional, són proves en la recerca d'un llenguatge expressiu.

Instal·lats en la subjectivitat projectem el nostre criteri sobre lo que ens envolta. L'actitud receptiva que implica l'objectivitat, ens permet assimilar les informacions que ens arriben dels "objectes" que observem, amb l'ànim de comprendre'ls.

Ens atrau més o digerim millor lo subjectiu, perquè no implica rigor interpretatiu i pots creure que ho has entès tot encara que no hakis compres res, és qüestió d'interpretació personal.

No succeeix lo mateix amb les argumentacions objectives, on ho entens o et

perds. Es per això que en general, els artistes defugen de la objectivitat, perquè es senten més còmodes envoltats d'un aire de misteri subjectiu, on no cal demostrar res, si l'Art es màgia.

Però jo em dedico al disseny de productes i al meu ofici es te que demostrar tot, per tenir credibilitat.

JOAN ANTONI BLANC
Aparellador, dissenyador i
investigador de l'estructura de la forma